

man har sagt over for mig. Endelig takker jeg den højtærede Minister for hans klare og tydelige Fortolkning af den nuværende Lovs § 18. Det hører til de Punkter, jeg antager vil faa Betydning ved Lovens Forstaaelse: hvad Indenrigsministeren har sagt, og hvad Ordføreren har sagt. Jeg tror, at det er rigtigt, hvad den højtærede Minister har sagt, ligesom jeg tror, at det er identisk med, hvad jeg har sagt. Jeg er glad over, at den Udtalelse er kommen frem. Jeg skal paa ny slutte med at anbefale Loven til Vedtagelse. Ministeren maa ikke undre sig over, at jeg har fremhævet de Punkter, vi ikke syntes om, at Landstinget har vedtaget, men der er jo ikke fjerneste Grund til ikke at erkende, at naar vi ere gaaede med til Loven i den Skikkelse, den har, have vi gjort det, fordi vi mene, at den alligevel vil bringe et virkeligt Fremskridt.

N. Andersen: Jeg vil blot med en ganske kort Bemærkning henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at jeg ikke har beklaget den ærede Ordførers Humør, jeg har slet ikke tænkt paa den ærede Ordførers Humør. Den paagældende Bemærkning er vist kommen fra den højtærede Minister eller fra en anden. Jeg har den altsaa ikke paa min Samvittighed. Men jeg vilde gerne have Lov til at sige til den ærede Ordfører, at naar han benyttede den Terminologi om min Deltagelse i Debatten, at jeg hørte til de store Krigsefanter, som kun drages frem ved højtidelige Lejligheder, hvor det særlig stærkt behøvedes, vidner den Udtalelse om to Ting. For det første vidner den om, at den ærede Ordfører ikke har faaet noget Begreb om, at jeg er en beskeden Mand, der slet ikke tænker paa at henregne mig til de store Krigsefanter, og for det andet tyder det paa, at den ærede Ordfører lider af nogen Tilbøjelighed til at overvurdere sig selv. En Strid med den ærede Ordfører er ingenlunde af de uoverkommelige eller vanskelige Ting, som ikke kan tages op af andre end dem, den ærede Ordfører karakteriserede som Krigsefanter. Det er en fuldstændig Fejltagelse. Der foreligger i Dag i Nødvendigheden af en Imødegaaelse af den ærede Ordfører aldeles ingen Nødvendighed for at drage noget saadant frem, som kan betegnes som store Krigsefanter. Deri tager den ærede Ordfører fuldstændig fejl.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det glæder mig, at Ordføreren synes at være

bleven i bedre Humør, siden han sidst havde Ordet. Det er en Anerkendelse, jeg kan lade ham blive til Del for hans Part, og som jeg synes, han ikke skulde forskertse. Det er kun faa Bemærkninger, jeg vil gøre. Jeg vil kun i Forbigaaende henlede Opmærksomheden paa, at man vist i den Grad har ment, at det ikke var muligt at tilvejebringe en Lovgivning i indeværende Forsamling, at man har undladt at se den Næringslov efter, som er forelagt af Regeringen i indeværende Aar. Den Næringslov, der betegnes som en reaktionær Næringslov, er nemlig vedtagen af samtlige Partier i Landstinget uden Undtagelse, saa den er netop ikke nogen reaktionær Næringslov. Hvis den nogen Sinde har været det, skulde den netop nu være i en saadan Form, at det høje Ting her skulde kunne tage den med meget lidt indgribende Ændringer, og det var jo ogsaa stillet mig i Udsigt, at man har villet behandle Sagen, men man har vist ikke haft den fremme og ikke læst den igennem, thi ellers vilde man have set, at den ikke paa nogen Maade kan betegnes som en reaktionær Næringslov, ellers vilde den ikke være kommen herved med alle Stemmer i det andet Ting.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at konferere med Jurister om Betydningen af Ophævelsen af § 4, 2det Stykke, i Maskinloven, som den ærede Ordfører anbefalede mig at gøre, saa behøver jeg det ikke. Det er en given Sag, at naar man ophæver § 4, 2det Stykke, i Maskinbeskyttelsesloven, kommer man til at ophæve al Maskinbeskyttelse i Mejerier og mange andre Steder, hvor nu den Bestemmelse er gældende, ved at føre den over i denne Lov, der udelukkende angaar Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder. Det behøver jeg slet ikke at konferere med Jurister om, men i øvrigt har jeg Justitsministeriets udtrykkelige Udtalelse i saa Henseende, og der sidder jo ogsaa en og anden Jurist oppe i Justitsministeriet, hvis Kompetence maaske endogsaa den ærede Ordfører vil være villig til at anerkende. Nej, det er givet, at det var en positiv Fejl fra Folketingets Side at ophæve denne Bestemmelse i en anden Lov og føre den ind i denne Lov, eftersom den der ikke vil kunne bringes til Anvendelse paa en hel Masse Virksomheder, som den fremdeles vil kunne bringes i Anvendelse paa, naar den bliver staaende, hvor den staar.

Med Hensyn til den Forskel, som den ærede Ordfører vilde gøre gældende imellem, hvad jeg sagde i Dag, at man ved en